

Thái Bình

Chủ nhật

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH THÁI BÌNH
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN VÀ NHÂN DÂN THÁI BÌNH

SỐ 525
Chủ nhật
Ngày 21 - 1 - 2018

TÒA SOẠN:
13 LÝ THƯỜNG KIỆT - THÀNH PHỐ THÁI BÌNH
ĐT: 0227.3731.308 - 0227.3733.958 - 0227.3735.544
BÁO THÁI BÌNH ĐIỆN TỬ: www.baothaibinh.com.vn
EMAIL: toasoan@baothaibinh.com.vn

ĐƯA NGHỊ QUYẾT CỦA ĐẢNG VÀO CUỘC SỐNG

Làng quýt

vào xuân

(Xem trang 2)

Hoa

CHO NGÀY TẾT

Trang 3

ÁNH ĐÈN XÓM THỢ

Trang 6

Nâng bước em đến trường

(Xem trang 4)

CẦU BÓ QUA PHỐ

Trang 7

Làng quất vào xuân

■ KHÁNH LINH
Thành phố Thái Bình

Làng quất ở phường Hoàng Diệu (thành phố Thái Bình), làng đào ở Minh Tân (Đông Hưng) lâu nay vẫn nổi tiếng không chỉ trong tỉnh mà còn tỏa hương sắc trên mọi miền đất nước. Cây và hoa được trồng quanh năm nhưng tết vẫn là mùa được trông đợi nhất...

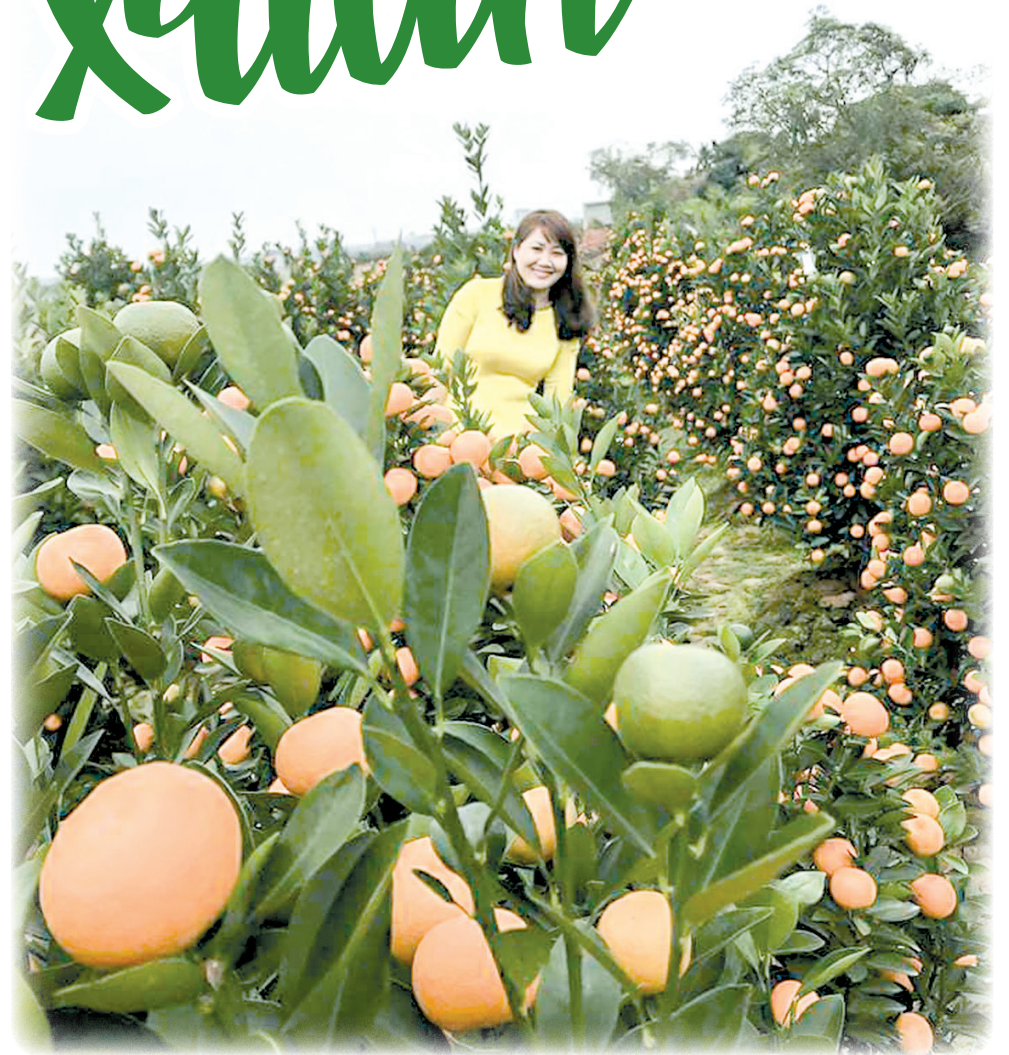
Theo ông Phạm Nhật Quang, Chủ tịch Hội Nông dân phường Hoàng Diệu. So với năm trước, thời tiết năm nay không thuận lợi cho cây quất bởi vào dịp tháng 5, tháng 6 mưa nhiều, sau đó lại nắng nóng nên người trồng quất rất vất vả nhưng nhìn chung tại các vườn cây quất vẫn cho quả đều và chín đúng thời điểm. Hiện nay các thương lái và người chơi quất đã đến tận vườn đặt mua.

Ông Phạm Đình Trường, tổ 20, phường Hoàng Diệu phấn khởi cho biết: Gia đình tôi có 3 sào trồng gần 1.000 gốc quất cảnh. Chi phí đầu vào khoảng 20 triệu đồng/sào. Với giá bán hiện nay, khả năng có lãi từ 70 - 80 triệu đồng/sào. Nếu cây lúa thì có năm được năm mất, giá thì bấp bênh lắm... Giữa trưa nắng, bố con ông Trường vẫn cặm cụi với vườn quất và tỉ mỉ giới thiệu từng dáng, thế... của cây cho khách tham quan. Con trai ông Trường, anh Phạm Đình Chinh, sinh năm 1992, một đảng viên trẻ, hiện đang là Ủy viên Ban Chấp hành Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh thành phố Thái Bình. Xuất ngũ, anh Chinh tiếp tục học đại học; tuy đang học anh Chinh vẫn nối nghiệp cha ông.

Thời gian vừa xuất ngũ trở về, anh Chinh bàn với bố mẹ đầu tư vào cây quất "bầu" (quất mini). Anh Chinh mạnh dạn đầu tư vay vốn trồng 500 cây quất "bầu"

và hơn 200 cây quất bonsai để phục vụ thị trường tết. "Hơn chục năm trước xứ này chỉ cấy lúa, trồng rau nhưng không khá nổi. Khoảng gần chục năm nay, chuyển sang trồng quất tết mang lại lợi nhuận cao hơn cấy lúa...", anh Chinh cho biết. Tất bật phục vụ khách đến tham quan, chụp ảnh... bố con anh Chinh vẫn phấn khởi "thuyết minh" cho khách: Còn non tháng nữa mới đến tết nhưng khách sành chơi đã đến tham quan, chọn mua cho mình và người thân ngày càng đông. Thời tiết ngày càng khắc nghiệt nhưng nhờ tuân thủ khoa học kỹ thuật nên quất ngày càng đẹp. Khách chơi càng có nhiều lựa chọn...

Ông Phạm Nhật Quang, Chủ tịch Hội Nông dân phường Hoàng Diệu cho biết thêm: Hiện nay địa phương đang triển khai xây dựng nơi này thành làng hoa, cây cảnh... để phục vụ nhu cầu của người dân trong điều kiện đời sống ngày càng được nâng cao. Ngày càng nhiều thương lái tìm về mua gom quất cảnh ở Hoàng Diệu đưa đi tiêu thụ ở nhiều nơi. Từ đây, cây quất đến với các thị trường: Hà Nội, Nam Định, Hải Dương, Quảng Ninh, Hải Phòng... và một số tỉnh phía Nam. Anh Trịnh Văn Trung, xã Vũ Chính (thành phố Thái Bình) cho biết: Tôi đã có 3 năm liên tục chuyên mua quất tại khu vực Hoàng Diệu. Cứ qua mỗi năm chất lượng quất ngày càng tốt hơn, rất đẹp, giá phải

chăng, phù hợp với người tiêu dùng. Theo ông Phạm Nhật Quang, sở dĩ quất cảnh ở địa phương được ưa chuộng, có giá bán ổn định vì nông dân tích cực chăm bón để cho quả chín tự nhiên nên điểm đặc biệt của quất Hoàng Diệu là bên cây, chơi Tết được lâu. Trong quá trình canh tác, các gia đình chăm sóc đúng quy trình đã được chuyển giao khoa học kỹ thuật, không sử dụng chất kích thích quả chín.

Lãnh đạo phường Hoàng Diệu xác

định quất cảnh đang là một trong những cây thế mạnh của địa phương; dự tính sẽ tiếp tục mở rộng diện tích trong những năm tới, cùng với việc tập trung chỉ đạo bà con nông dân chăm sóc, phòng, trừ sâu bệnh, hàng năm, phường đã và sẽ tạo điều kiện mở các lớp tập huấn, chuyển giao khoa học kỹ thuật cho người trồng quất. Quất cảnh Hoàng Diệu đang mang lại cái tết đủ đầy hơn cho những người nông dân nơi đây.

Hoa

■ MINH PHƯƠNG

Thưởng hoa vào dịp tết cổ truyền là thú vui của nhiều người. Năm bắt được tâm lý này, làng hoa xã Vũ Chính (thành phố Thái Bình) đã tất bật chuẩn bị các sản phẩm để phục vụ khách hàng.

CHO NGÀY TẾT

Vào thời điểm bước sang tháng 11 âm lịch, không khó để bắt gặp hình ảnh người dân Vũ Chính cần mẫn chuẩn bị cho vụ hoa tết. Bên cạnh những loài hoa truyền thống như cúc mâm xôi, cúc đồng tiền, hoa hồng... đã xuống giống vài tháng và đang phát triển tốt, các hộ trồng hoa cũng chuẩn bị thêm các giống hoa ngắn ngày để phục vụ tết như dạ yến thảo, thược dược, thạch thảo tím...

Theo dự báo, trước tết có thể có thêm vài đợt rét đậm, rét hại nên các hộ trồng hoa thuộc HTX DVNN Thống Nhất (xã Vũ Chính) đã chủ động chuẩn bị ứng phó với diễn biến xấu của thời tiết. Ngoài việc lắp đặt các dàn đèn để sưởi ấm cho hoa nếu nhiệt độ xuống quá thấp theo cách truyền thống, một số hộ đã mạnh dạn đầu tư công nghệ cao vào việc trồng và chăm sóc hoa. Ông Nguyễn Công Tuyển, Giám đốc HTX DVNN Thống Nhất cho biết: HTX hiện có khoảng 300 hộ trồng hoa với 3,6ha. Từ 2 năm nay đã có 9 hộ đầu tư làm nhà lưới để trồng hoa nhằm hạn chế ảnh hưởng của thời tiết đến hoa cảnh, đặc biệt vụ hoa tết là vụ quan trọng trong năm nhưng cũng là vụ hay gặp nhiều rủi ro nhất. Đầu tư nhà lưới giúp các hộ trồng hoa chủ động trong việc chăm sóc, công chăm sóc cũng giảm mà sản lượng hoa lại tăng, mang lại hiệu quả kinh tế cao hơn cho người trồng.

Ông Phạm Văn Tài, thôn Tống Văn chia sẻ: Gia đình tôi sống chủ yếu dựa vào 5 sào hoa. Ngoài vụ hoa tết thì nhà tôi trồng hoa quanh năm để phục vụ nhu cầu của khách hàng. Từ khi đầu tư làm nhà lưới, tôi đã trồng thêm các loại hoa như dạ yến thảo, cẩm chướng, hồng vàng... để đáp ứng nhu cầu đa dạng của thị trường. Thu nhập nhờ đó cũng khá hơn trước. Vụ hoa tết năm nay nhà tôi đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ chờ đến tết là “bung” hoa phục vụ khách.

Là người trồng hoa tiêu biểu của thôn Tống Văn, cựu chiến binh Phạm Văn Thoát cho biết: Khoảng 15 năm trước, gia đình tôi cùng với các hộ khác trong xã đã chuyển từ cấy lúa sang trồng hoa, dần dần tạo nên làng hoa ngày nay. Những ngày đầu còn nhiều vất vả, nhưng hiện tại, với 2,5 sào trồng hoa gia đình tôi đã có “của ăn của để”. Đang vào vụ hoa tết, tôi cũng như các hộ trồng hoa khác trong xã phải dồn hết tâm sức để chăm sóc, bảo vệ với mong muốn hoa tết năm nay được mùa để người dân đón tết no đủ.

Khi được hỏi về giá của các loại hoa tại vườn, anh Nguyễn Công Thắng, Trưởng ban Kiểm soát HTX DVNN Thống Nhất cho biết: Thị trường tiêu thụ của làng hoa Vũ Chính chủ yếu là trong tỉnh và một số tỉnh như Nghệ An, Hưng Yên... Hầu hết hoa của các hộ đều có thương lái đến thu mua nhưng cũng có vài hộ mở bán hoa ngay tại vườn. Một số loại hoa như cúc mâm xôi có giá 200.000 đồng/cây; ly từ 100.000 - 200.000 đồng/chậu 3 - 5 cây; cẩm chướng 20.000 đồng/giỏ; cát tường 100.000 - 150.000 đồng/ chậu; đồng tiền 60.000 đồng/chậu; ớt cánh 60.000 đồng/chậu... Giá mỗi loại hoa có thể dao động tùy vào tình hình thời tiết và nhu cầu của thị trường.

Trồng hoa cho hiệu quả kinh tế cao hơn so với các loại cây trồng khác nhưng lại phụ thuộc nhiều vào thời tiết. Nếu thời tiết khắc nghiệt có thể mất trắng cả vụ hoa. Việc đầu tư khoa học kỹ thuật công nghệ cao là cần thiết để thu nhập của các hộ trồng hoa ngày một ổn định. Tết cổ truyền đang đến gần, hy vọng các hộ trồng hoa ở Vũ Chính nói riêng và các hộ trồng hoa trong tỉnh nói chung sẽ có một vụ hoa tết bội thu, một năm mới sung túc.

Nâng bước em đến trường

■ ĐẶNG ANH

Quần áo, giày dép, sách vở... cùng những khoản phí phải đóng góp là nỗi lo lớn của những gia đình có hoàn cảnh khó khăn khi con em đang độ tuổi đến trường. Thấu hiểu nỗi trăn trở ấy, các cơ quan, ban, ngành, đoàn thể, cá nhân, trực tiếp là ngành Giáo dục và Đào tạo đã chung tay, tiếp sức giúp học sinh nghèo đến trường.

Trong những lần đi cơ sở, có một học sinh để lại trong tôi nhiều băn khoăn, trăn trở. Đó là em Lê Ngọc Ánh, học sinh lớp 1D, Trường Tiểu học Minh Quang (Vũ Thư). Em sinh ra trong một gia đình vốn rất nghèo thuộc thôn Trục Nho, xã Minh Quang. Từ “gia đình” cũng chỉ tồn tại trong suy nghĩ em được mấy năm đầu đời bởi do khó khăn, thiếu thốn, mẹ của em đã bỏ đi biệt tích mấy năm nay. Tưởng như bố là chỗ dựa vững chắc nhất để dạy em từng bước đi trong cuộc đời thì căn bệnh ung thư quái ác cũng đã cướp bố khỏi đôi tay bé bỏng của em. Mặc dù mới 6 tuổi nhưng dường như Ánh đã cảm nhận được nỗi đau mất cha, thiếu mẹ và có nhiều lo toan về những tháng ngày tiếp theo. Thấu hiểu nỗi đau trong tâm hồn một đứa trẻ ngây thơ, trong sáng, cô giáo Nguyễn Thị Thu Hằng, giáo viên chủ nhiệm lớp 1D chia sẻ: Ngay khi nắm bắt được hoàn cảnh của Ánh, tôi đã báo cáo Ban Giám hiệu nhà trường xin miễn cho em một số khoản đóng góp theo quy định; mua cho em thêm những đồ dùng học tập cần thiết như sách, vở, bút, bảng...; hỗ trợ em một số khoản tiền khác. Bên cạnh đó, khi mới lên lớp 1, khả năng nhận thức

của Ánh chậm hơn các bạn khác nên cô Hằng đã tranh thủ thời gian để dạy kèm cho em, động viên, khích lệ để em tiến bộ bằng nhiều cách khác nhau. Chỉ là những cuốn vở, cuốn sách hay thậm chí chỉ là cái kẹo, dây buộc tóc, con vật gấp bằng giấy hay chính những bài viết đẹp của các bạn trong lớp cũng tạo cho Ánh thêm niềm vui, là động lực để em tiếp tục đến trường. Cô Hằng chia sẻ thêm: Tết Nguyên đán năm nay tôi dự định sẽ kêu gọi các giáo viên trong trường, người thân, bạn bè ủng hộ cho Ánh quần áo, sách vở và một chút tiền để tết vẫn còn nguyên vẹn trong em.

Cũng giống như các tỉnh, thành phố trên cả nước, tại Thái Bình, hàng năm, không chỉ riêng với Lê Ngọc Ánh, đối với những học sinh là con em hộ nghèo, đối tượng chính sách, các cơ quan phụ trách thực hiện đầy đủ các chính sách hỗ trợ, miễn, giảm học phí theo quy định. Bên cạnh đó, tỉnh cũng ban hành nhiều cơ chế, chính sách hỗ trợ học sinh nghèo, hoàn cảnh khó khăn, nhất là học sinh ở các xã khó khăn về tiền ăn, chỗ ở, bảo hiểm y tế, đồ dùng học tập, tiền chăm sóc bán trú... Cùng với đó là sự vào cuộc tích cực của các cấp, ngành, đoàn thể

mà trực tiếp là ngành Giáo dục và Đào tạo huy động mọi nguồn lực để hỗ trợ học sinh. Đã thành thông lệ, vào mỗi dịp đầu năm học mới hoặc tết Nguyên đán, ngành Giáo dục và Đào tạo lại tổ chức phát động cuộc vận động hỗ trợ giáo dục đối với những học sinh có hoàn cảnh khó khăn. Cuộc vận động nhằm kêu gọi các nhà hảo tâm, đơn vị, doanh nghiệp trong và ngoài tỉnh ủng hộ kinh phí, hỗ trợ đồ dùng học tập, phương tiện sinh hoạt cho học sinh nghèo.

Bậc học mầm non và cấp tiểu học là hai cấp học có số lượng học sinh có hoàn

cảnh khó khăn nhiều nhất. Nhờ thực hiện tốt phong trào “mỗi cán bộ, giáo viên trực tiếp đỡ đầu, chăm sóc một học sinh có hoàn cảnh khó khăn trở lên” đồng thời chú ý quan tâm hỗ trợ, tạo điều kiện về vật chất và tinh thần để vận động, duy trì các em học hết lớp, hết cấp, hoàn thành chương trình, trong năm học vừa qua, toàn tỉnh có 3.898 trẻ mầm non được hưởng chế độ, chính sách với tổng số tiền chi trả 3,19 tỷ đồng, trong đó có 1.505 trẻ mẫu giáo được miễn học phí, 1.081 trẻ được giảm học phí, 3.912 lượt trẻ được hỗ trợ chi phí học tập và hỗ trợ ăn trưa. Ở cấp tiểu học đã thường xuyên quan tâm đến 3.785 học sinh có hoàn cảnh khó khăn bằng các biện pháp như: phụ đạo nâng kém, miễn giảm các khoản đóng góp, hỗ trợ quần áo, sách vở, đồ dùng học tập, tặng sổ BHYT, tặng quà cho học sinh nghèo nhân dịp đầu năm học mới và các dịp lễ, tết. Những hành động tuy rất nhỏ nhưng đã kịp thời động viên, khích lệ các em vươn lên trong học tập.

Luôn đồng hành, sát cánh cùng ngành Giáo dục và Đào tạo, trong suốt những năm qua, Hội Khuyến học tỉnh và các địa phương đã vận động được hàng trăm tỷ đồng để động viên, khen thưởng học sinh giỏi, học sinh nghèo vượt khó. Riêng 6 tháng đầu năm 2017, toàn tỉnh huy động được 57,1 tỷ đồng, tặng 42.566 suất quà cho học sinh khó khăn. Đối với học sinh nghèo vượt khó, các cấp hội khuyến học đã trao học bổng cho 5.171 học sinh với số tiền trị giá 1 tỷ đồng. Bên cạnh đó, Quỹ Bảo trợ trẻ em tỉnh cùng các doanh nghiệp cũng trao hàng nghìn suất học bổng cho các em học sinh nghèo của các huyện, thành phố.

Một mùa xuân nữa đang về. Sự chung tay, tiếp sức của toàn xã hội sẽ kịp thời chia sẻ, động viên các em học sinh nghèo vượt qua khó khăn, phấn đấu đạt kết quả tốt trong năm mới đồng thời góp phần cùng ngành Giáo dục và Đào tạo giảm đáng kể tình trạng học sinh bỏ học vì hoàn cảnh khó khăn.

Học sinh Trường THCS 14/10 (Tiền Hải).

Kỷ niệm không thể nào quên

■ HOÀNG DUY
Thành phố Thái Bình

Cứ mỗi độ xuân về, những người lính năm xưa như chúng tôi lại bồi hồi nhớ lại những kỷ niệm của một thời máu lửa. Chiến thắng Mậu Thân 68 - một kỷ niệm lớn không thể nào quên.

Những năm đầu có mặt tại miền Nam, không chỉ đơn vị chúng tôi mà nhiều đơn vị khác còn rất lạ lẫm với cách đánh của Mỹ, tổn thất không phải là ít. Bộ Tư lệnh mặt trận phải tổ chức đánh điểm để rút kinh nghiệm. Chiến thắng Vạn Tường, Ba Zà, Núi Thành... đã cho chúng tôi bài học quý báu: “Phải bám lấy thất lực địch mà đánh”, “phải sống cài răng lược với Mỹ” mới hạn chế thương vong mà các loại vũ khí hiện đại của Mỹ gây ra. Trung đoàn 12, Sư đoàn 3 Sao Vàng của chúng tôi cũng tổ chức đánh Mỹ thí điểm tại suối Sùng, Lại Giang, đội 10 theo chỉ đạo của Tư lệnh miền đã mang lại hiệu suất chiến đấu cao, làm nức lòng nhân dân Nam Trung Bộ.

Quân đội Mỹ và quân chư hầu, từ thế hung hăng ban đầu, giữa năm 1967 đã bắt đầu co cụm. Quân và dân miền Nam từ thế giằng co đã chuyển sang phản công. Là đơn vị chủ lực chuyên đánh xuất kích vận động vùng ven biển, được nhân dân đùm bọc đã lập nhiều chiến công. Vào dịp cuối năm 1967, từ miền Đông ven biển tỉnh Bình Định, trên đột ngột ra lệnh chuyển về miền Tây quốc lộ 1 và về thẳng dãy núi Bà. Tuy không ai nói ra nhưng đều hiểu rằng lên miền Tây là đói, là sốt rét, bầu bạn với núi rừng, hang đá. Vừa lên tới núi Bà, chúng tôi bước ngay vào đợt học tập chính trị mới và nhận lệnh của Tư lệnh mặt trận do bà Nguyễn Thị Định ký: Giao cho lực lượng vũ trang toàn miền Nam mở đợt tổng công kích, đến ngày 22/12/1967 phải giải phóng toàn bộ nông thôn miền Nam, tiến tới bao vây đô thành. Nhật lệnh phát đi, khí thế quân ta sôi động hẳn lên. Ngay chiều ngày 21/12/1967, tôi được điều động về Đại đội 62, Tiểu đoàn 6 để giúp ban chỉ huy xây dựng phương án chiến đấu, đánh vào khu sĩ quan chỉ huy sân bay quân sự Phù Cát. Sau nhiều giờ chiến đấu, chúng tôi đã làm chủ trận địa, gây tổn thất lớn cho địch. Đó là trận mở màn thắng lợi cho chiến dịch Mậu Thân 68. Các ngày tiếp theo, Đại đội 62 chuyển về hội quân cùng Tiểu đoàn ở phía Đông huyện Phù Cát. Nghe tin “cộng quân” kéo về, binh lính đồn Phú Hậu, xã Cát Khánh đã kinh hoàng. Đang đêm phải rút chạy. Các đồn bốt xung quanh tự tan rã. Về xã Phước Thắng - nơi có chi khu quân sự Gò Bồi, lãnh đạo địa phương cho biết địch vô cùng hoang mang, dao động. Sau 2 đêm tiếp cận, chúng tôi xin với ban chỉ huy thay đổi cách đánh. Dành lực lượng lớn đánh quân tháo chạy, tiêu diệt càng nhiều sinh lực địch và chặn không để địch trị quân về thành phố Quy Nhơn để phối hợp với các đơn vị bạn đánh quân

Nhân dân chào đón quân giải phóng tiến vào Sài Gòn.
Ảnh tư liệu

cảnh và các trọng điểm quân sự khác. Đúng như phương án chiến đấu, cả chi khu quân sự Gò Bồi nằm trong biển lửa. Hàng trăm lính Mỹ, lính ngụy chết và bị thương trên đường rút chạy. Bà con xã Phước Thắng, huyện Tuy Phước cùng với bộ đội hân hoan chào đón quê hương được giải phóng, nhanh chóng xây dựng các lực lượng, chuẩn bị cờ hoa để tiến về thành phố Quy Nhơn.

Nổi dài thắng lợi, chúng tôi về giải phóng các xã Phước Quang, Phước Sơn và nhiều xã của huyện An Nhơn... Đài Tiếng nói Việt Nam, Đài Phát thanh giải phóng liên tục phát đi bài hát: “Tiến về Sài Gòn ta quét sạch giặc thù; tiến về đồng bằng giải phóng thành đô...”. Là những người trong cuộc, chúng tôi hiểu rằng đây không chỉ là ca khúc cổ vũ mà là mệnh lệnh của Đảng, của Bác Hồ giao cho các lực lượng vũ trang toàn miền Nam. Từ một xã vừa được giải phóng ở huyện An Nhơn, theo mệnh lệnh của Tư lệnh mặt trận, Tiểu đoàn 6, Trung đoàn 12, Sư đoàn 3 Sao Vàng bỏ qua các đồn bốt nhỏ tiến thẳng về thị trấn Đập Đá - ngã ba giữa quốc lộ 1 với quốc lộ 19, từ Tây Nguyên xuống. Đây là cửa ngõ vào thành phố quân sự Quy Nhơn. Nhiệm vụ trên giao cho đơn vị chúng tôi là chốt chặn, không để địch chi viện vào thành phố, tạo cho các đơn vị bạn đánh vào quân càn và các cứ điểm khác của địch. Trước giờ lên đường vào chốt, cả đơn vị được nhận mỗi người một dải băng “Quyết tử để Tổ quốc quyết sinh”. Chúng tôi tự hiểu rằng đây mới là lúc thực hiện

lời thề với quê hương trước ngày vào Nam đánh giặc:

“Ra đi không hẹn ngày về,
Đánh tan Mỹ, ngụy mới về quê hương”.

Đêm ngày 20 tháng Chạp năm Đinh Mùi cũng là đêm về sáng ngày 20/1/1968, Tiểu đoàn 6 đã chiếm lĩnh thị trấn Đập Đá, tiến hành đào công sự chiến đấu. Thị trấn ngã ba này phần lớn nhân dân chưa được tiếp xúc với bộ đội cách mạng, nghe địch tuyên truyền một chiều nên rất sợ hãi. Nhiều nhà bỏ chạy ngay trong đêm tối. Một vài hộ có con em tập kết ra Bắc, chính quyền địch coi là “công dân cá biệt” thì dành tình cảm cho bộ đội một cách lén lút. Khi chúng tôi vận động các mẹ, các chị phải nhanh chóng sơ tán khỏi nơi này, bà con ứa nước mắt, dặn dò bộ đội cứ lấy các thức ăn, bánh trái chuẩn bị đón tết của gia đình mà dùng. Có má trước lúc ra đi còn thấp hương lên bàn thờ khẩn vái tổ tiên phù hộ độ trì cho các con giải phóng.

Tin bộ đội giải phóng chiếm lĩnh thị trấn Đập Đá nhanh chóng loan đi. Lữ đoàn 3, Sư đoàn không vận số 1 của Mỹ, Sư đoàn Mãnh hổ của Nam Triều Tiên, hai lữ đoàn dù của Mỹ, Sư đoàn 22 ngụy Sài Gòn hiểu rằng mất thị trấn Đập Đá sẽ uy hiếp toàn bộ thành phố Quy Nhơn, không còn đường bộ tiếp viện cho mặt trận Tây Nguyên và ngược lại... Vì vậy, địch huy động tổng lực phản công. Bom, pháo, bộ binh từ các hướng dồn vào thị trấn suốt ngày đêm. Công sự chiến đấu liên tục bị phá vỡ. Ta và địch quân nhau

một ngày không biết bao nhiêu đợt. Bộ đội ta quần áo rách bươm, từ đầu đến chân nhuộm đều một màu đất. Do khó khăn về tiếp viện, sau nhiều ngày chặn đánh xe tăng địch, đạn chống tăng của ta cạn dần. Ngày 23 tháng Chạp, địch huy động hàng chục xe tăng hạng nặng từ mọi hướng tiến vào trận địa. Đồng chí Phan Ngọc Chiên, Bí thư Đảng ủy, Chính trị viên Tiểu đoàn động viên mọi người: Đảng giao cho ta giữ chốt, dù chỉ còn một người cũng quyết giữ, tất cả anh em hãy tìm mọi cách để chặn xe tăng địch. Chấp hành mệnh lệnh, chúng tôi mỗi người mỗi việc, vượt bom pháo tìm các vật cứng xông lên kê, lót làm đứt xích xe tăng địch. Có người dùng lựu đạn, thủ pháo đánh vào tháp xe tăng địch nhằm hạn chế bước tiến của chúng. Do chiến đấu nhiều ngày, các phương tiện thông tin như máy bộ đàm 2W, đường hữu tuyến nát hết không còn tác dụng... nên không thể liên lạc với trên xin tiếp viện. Khi tiến quân chốt chặn thị trấn Đập Đá, Tiểu đoàn 6 có gần 200 tay súng thiện chiến, nếu chiến đấu ngoài vùng địch hậu có thể đánh lui cả trung đoàn địch. Sau 4 ngày tại đây, tối ngày 23 tháng Chạp, thu gom quân số chỉ còn mấy chục người. Chỉ huy đơn vị quyết định mở đường máu để bảo toàn lực lượng còn lại. Nhưng không được nữa rồi. Thị trấn đã bị địch bao vây chặt bằng các sắc lính, bằng hàng nghìn quả mìn điện định hướng và 4 - 5 hàng rào dây thép gai lò xo. Cán bộ, chiến sĩ chúng tôi hết đợt này đến đợt khác xông lên đều hy sinh, thương vong. Sau khi bị một quả bom hay mìn gì đó hất văng đi xa, khi tỉnh lại tôi không biết mình ở đâu, bò theo con rãnh sâu, cũng không xác định bò đi đâu. Rất may, sáng ngày 24 tháng Chạp tôi ra khỏi trận địa lẩn trong một cánh đồng mía. Được du kích xã Thanh Giang giải cứu. Ngày 30 tết cùng với hơn 10 người khác đã về tới nơi tập kết. 175 cán bộ, chiến sĩ Tiểu đoàn 6, Trung đoàn 12, Sư đoàn 3 Sao Vàng anh hùng đã nằm lại thị trấn chiến lược này.

Do giữ chặt chốt chặn, Tiểu đoàn 6 đã thu hút và kìm chân địch, tạo điều kiện cho một số đơn vị đánh quân càn và nhiều cứ điểm khác của Mỹ, ngụy ở thành phố Quy Nhơn giành thắng lợi, góp phần cùng quân và dân ta giành thắng lợi vang dội trong cuộc tổng tiến công Mậu Thân lịch sử.

Các nhà chiến lược và các sử gia tổng kết, bên cạnh ý nghĩa thắng lợi, Mậu Thân 68 đã buộc chính phủ Mỹ phải chấp nhận ngồi vào bàn hòa đàm với Chính phủ Việt Nam Dân chủ Cộng hòa và Chính phủ cách mạng lâm thời cộng hòa miền Nam Việt Nam tìm giải pháp chấm dứt chiến tranh ở Việt Nam và Đông Dương. Đây còn là cuộc tổng diễn tập chuẩn bị cho tổng tiến công mùa xuân 1975, giành trọn vẹn độc lập, tự do, thống nhất đất nước.

■ QUANG VIỆN

Sau khi dự lớp huấn luyện đặc biệt của Việt Nam Thanh niên cách mạng đồng chí hội ở Quảng Châu do đồng chí Nguyễn Ái Quốc trực tiếp giảng dạy, về nước, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh gia nhập đội ngũ công nhân, sống cuộc đời làm thợ. Chính trong cuộc sống lam lũ của người thợ, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh càng nhận thấy rõ chỉ có con đường giải phóng dân tộc mới cứu được đất nước khỏi ách nô lệ lầm than, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh đã mở nhiều lớp huấn luyện và tìm những hạt giống cách mạng trong đội ngũ công nhân, tiến hành đào tạo cán bộ cách mạng với những bài giảng về nguyên lý cơ bản của chủ nghĩa Mác - Lênin; phương pháp tổ chức và lãnh đạo quần chúng đấu tranh cách mạng... Đêm đêm, dưới ánh đèn bảo vệ đề lao của gác Pháp, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh cặm cụi viết tài liệu nghiên cứu về công hội, viết truyền đơn và nhiều bài báo khích lệ tinh thần tranh đấu vì độc lập, tự do đăng trên các báo "Đông lòng tranh đấu"; "Cờ đỏ"; "Tin tức"... với nhiều bút danh khác nhau.

Cuộc sống người thợ lam lũ, khổ cực dưới đòn roi của kẻ thù càng nung nấu lý tưởng cách mạng của đồng chí Nguyễn Đức Cảnh. Ngoài thời gian làm thợ, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh tranh thủ soạn thảo các tài liệu tuyên truyền trên cơ sở lý luận cách mạng đã được tập huấn ở Quảng Châu và nội dung, chỉ thị của Tổng bộ. Điều kiện làm việc lúc đó vô cùng khó khăn, tuy vậy đồng chí Nguyễn Đức Cảnh không quản ngại nguy hiểm, ngày đêm dồn hết tâm lực vào công việc, vì vậy trong suốt thời gian công tác ở Hải Phòng các tài liệu vẫn thường xuyên được soạn thảo và in ẩn sau đó được chuyển đi khắp các cơ sở và đến với quần chúng lao động.

Tháng 2/1928, Kỳ bộ Thanh niên cách mạng đồng chí hội cử đồng chí Nguyễn Đức Cảnh làm Bí thư Tỉnh bộ thanh niên Hải Phòng rồi Bí thư Khu bộ Hải Phòng gồm Hải Phòng, Kiến An và vùng mỏ Quảng Ninh. Lúc này, công tác tuyên truyền, xây dựng cơ sở do Tỉnh bộ Thanh niên tiến hành mới chỉ bó hẹp trong học sinh, trí thức, công chức và trong một số nhà máy lớn như nhà máy xi măng, cảng

Hải Phòng... Việc đầu tiên khi giữ cương vị Bí thư Tỉnh bộ thanh niên, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh tiến hành mở các lớp huấn luyện, đào tạo cán bộ cách mạng. Sau khi được huấn luyện, học viên được phân công vào các xóm thợ, xưởng máy ra vùng ngoại thành... Mọi hoạt động cách mạng đều được đồng chí Nguyễn Đức Cảnh chú trọng hướng tới đội ngũ công nhân. Thời điểm này, ở Hải Phòng chưa có cuộc đấu tranh nào của công nhân diễn ra, trong công nhân mới chỉ bí mật phát triển các tổ chức ái hữu, tương tế, đồng hương... Trên cơ sở những tổ chức này, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh đã xây dựng được một số cơ sở "Công hội đỏ" và từ đây phong trào đấu tranh của công nhân bắt đầu trỗi dậy. Tháng 7/1928, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh trực tiếp lãnh đạo 2.000 công nhân nhà máy xi măng đình công đòi tăng lương, ngoài ra còn chỉ đạo cuộc đấu tranh của công nhân xưởng cơ khí Ca-rông, cuộc đấu tranh đòi giảm thuế của tiểu thương chợ Sắt, cuộc đấu tranh của công nhân nhà máy Tơ, cuộc bãi khóa của học sinh trường kỹ nghệ thực hành... Bên cạnh việc xây dựng tổ chức, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh luôn chú ý giáo dục lập trường cách mạng vô sản cho các đồng chí của mình, đặc biệt lực lượng công nhân vùng mỏ chiếm 20% công nhân của cả nước lúc đó. Một năm sau đó, tháng 7/1929, Tổng hội Công hội đỏ Bắc Kỳ được thành lập, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh được giao nhiệm vụ trực tiếp chỉ đạo việc xuất bản báo "Lao động" và tạp chí "Công hội đỏ", đây là tờ báo và tạp chí đầu tiên của giai cấp công nhân Việt Nam. Khi có chủ trương "vô sản hóa" của Kỳ bộ Bắc Kỳ, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh đã cùng nhiều thanh niên tiên phong, đồng chí trực tiếp quay búa ở xưởng cơ khí Ca-rông sau đó làm phu khuân vác ở cảng Hải Phòng. Trong thời gian làm phu khuân vác ở bến cảng, đồng chí được một nữ hộ sinh ở nhà thương Chính giúp đỡ. Nhà của nữ hộ sinh này lại nằm ngay sát bức tường đề lao Hải Phòng, nơi có ngọn đèn bảo vệ hàng đêm hắt ánh sáng đỏ quạch xuống mái nhà nhỏ. Làm ca đêm về, tận dụng ánh sáng ngọn đèn, được người nữ hộ

sinh thức canh chừng quân giặc, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh đã viết những tập tài liệu quan trọng cho cách mạng, điển hình là "Tổ chức công hội như thế nào", tài liệu gồm 16 trang, in bằng đất thó, lưu hành bí mật trong công nhân, giúp các hội viên thanh niên nắm được phương pháp, hình thức và nội dung tổ chức Công hội đỏ. Cuối tháng 10/1930, Trung ương Đảng cử đồng chí Nguyễn Đức Cảnh vào tham gia Xứ ủy Trung Kỳ với cương vị Xứ ủy phụ trách công tác tuyên huấn. Ngay giữa sào huyệt của thực dân Pháp tại thành phố Vinh, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh bất chấp hiểm nguy viết nhiều tài liệu tuyên truyền cách mạng, trong đó có nhiều bài in trên báo "Người lao khổ" và báo "Tiến lên"... Cũng trong thời gian là Xứ ủy Trung Kỳ, nhiều tờ báo của Đảng được phát hành với nhiều bài viết mang những bút danh khác nhau của đồng chí. Riêng cơ quan Xứ ủy Trung Kỳ ngoài tờ "Người lao khổ" còn có báo "Công nông binh", báo "Chỉ đạo", báo "Vô sản" và tờ "Tin tranh đấu Trung Kỳ"... Các huyện đều có báo như Huyện ủy Thanh Chương có báo "Nhà quê", Huyện ủy Anh Sơn có báo "Gương vô sản", Huyện ủy Nghi Lộc có báo "Dân nghèo", Huyện ủy Nam Đàn có báo "Giác ngộ", Huyện ủy Hưng Nguyên có báo "Sản nghiệp", Huyện ủy Quỳnh Lưu có báo "Lao động", Huyện ủy Can Lộc có báo "Tiếng gọi"... Mặc dù chưa quen "thông thạo" nhưng chỉ trong thời gian rất ngắn từ khi nhận nhiệm vụ điều động của Xứ ủy Bắc Kỳ vào làm Xứ ủy Trung Kỳ phụ trách công tác tuyên huấn, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh đã chỉ đạo các huyện của Nghệ - Tĩnh ra báo, hướng dẫn kỹ thuật và nội dung tuyên truyền nên chất lượng các báo địa phương ở đây không thua kém so với báo của Tỉnh ủy và Xứ ủy, do vậy công tác tuyên truyền phát triển rất mạnh.

Xuất thân trong một gia đình nho giáo yêu nước, được học hành lớp lang cộng với bản lĩnh chính trị vững vàng kết hợp với những kinh nghiệm rút ra trong quá trình hoạt động cách mạng, đặc biệt là quá trình "vô sản hóa" lăn lộn cùng với đội ngũ công nhân, phong trào công nhân nhiều năm, với phương pháp giảng bài

Ông Trần Quốc Khánh, Phó Trưởng ban Tuyên giáo Tỉnh ủy Nghệ An

Đồng chí Nguyễn Đức Cảnh được Xứ ủy Bắc Kỳ cử tham gia Xứ ủy Trung Kỳ trên cương vị Xứ ủy phụ trách công tác tuyên huấn. Vào Nghệ An đồng chí đã tích cực xây

dựng hệ thống báo Đảng từ Xứ ủy, Tỉnh ủy đến các huyện ủy, đảng ủy xã. Những tờ báo đảng cùng với tài liệu tuyên truyền khác đã đóng góp to lớn củng cố, giữ vững phong trào cách mạng của quần chúng trước sự khủng bố điên cuồng của thực dân Pháp, đập tan những luận điệu xuyên tạc của bọn phản cách mạng, góp phần bảo vệ Đảng, động viên, cổ vũ quần chúng chống lại âm mưu và hành động xảo quyệt của kẻ thù.

Cựu chiến binh Nguyễn Văn Tý, nguyên Trưởng khoa Xây dựng Đảng, Trường Chính trị tỉnh

Cuối tháng 1/1930, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh xuống tàu Liêm Châu ở cảng Hải Phòng sang Cửu Long gần Hương Cảng (Trung Quốc) dự hội nghị hợp

nhất ba đảng cộng sản. Tại hội nghị, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh đã trình bày nội dung quan trọng trong Tuyên ngôn của Đảng Cộng sản đảng. Đây cũng là lần cuối đồng chí Nguyễn Đức Cảnh gặp lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc. Về nước, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh được Trung ương Đảng cử giữ chức Bí thư Xứ ủy Bắc Kỳ. Trong quá trình thành lập Đảng Cộng sản Việt Nam, những dấu mốc quan trọng đều có đóng góp to lớn của đồng chí Nguyễn Đức Cảnh.

Nhà thơ Lương Hữu, hội viên Hội Văn học Nghệ thuật tỉnh

Năm 1985, tôi được mời dự hội nghị đặt tên trường cho một trường phổ thông trung học ở thị xã Thái Bình (nay là thành phố Thái Bình). Lúc đó thị xã Thái Bình chỉ có hai trường

cấp 3, một trường đã được chọn mang tên nhà bác học Lê Quý Đôn, còn lại một trường chưa biết lấy tên danh nhân nào. Tôi mạnh dạn đề nghị trường mang tên Nguyễn Đức Cảnh bởi vì lãnh tụ Nguyễn Đức Cảnh xuất phát từ phong trào học sinh rồi trưởng thành cán bộ lãnh đạo của Đảng. Mọi người trong hội nghị đã nhiệt liệt vỗ tay đồng ý.

sinh động, phù hợp với từng đối tượng, đồng chí Nguyễn Đức Cảnh đã giúp các học viên dễ dàng tiếp thu bài giảng, nắm vững được lý luận, phương pháp cách mạng và mọi đường lối chiến lược của cách mạng, của Đảng. Khắp các địa bàn của thành phố Vinh và các vùng nông thôn của tỉnh Nghệ - Tĩnh lúc bấy giờ cứ ở đâu có dấu chân đồng chí Nguyễn Đức Cảnh đi tới thì ở đó các tổ chức quần chúng được củng cố, phong trào đấu tranh cách mạng được đẩy mạnh.

CẦU BÒ QUA PHỐ

■ Ký của nhà văn **VÕ BÁ CƯỜNG**

Kỳ 4: Phố cô đầu

(tiếp theo kỳ trước)

Cầu Bò năm 1963.

Gánh phở lúc nào cũng rục rịch than củi đỏ nghi ngút khói, phảng phất mùi vị phở phố Lý Quốc Sư Hà Nội. Gánh phở ngự dưới gốc cây sấu to. Cây sấu sống đố lá quanh năm, như sự vui đùa với thực khách. Chẳng biết ai đặt tên cho lão hàng phở là Xá Xíu. Tên ông ta ngon như miếng thịt lợn bì đỏ, ba lớp mỡ được lát mỏng đặt lên bát “mì vẫn thần” cạnh miếng bóng lợn của tửu điểm Kì Xung Cư. Còn tên thật của lão là Lý. Nhà lão sát đầu đài bi nhà Tống Sáng. Mặt lão lúc nào cũng như chiếc lá mỏng tôi héo. Đôi tai mỏng. Lão nói chuyện nhát gừng, từng câu một, giữ vẻ cảm chừng với khách. Chỗ ở tối như bưng, trên tường đất chình và hai cánh cửa chính gỗ ghép dán giấy đỏ, chữ vàng kín mít. Mặt lão luôn hướng vào gian bếp nhỏ, lúc nào cũng tung bùng khói lửa. Với người u già suốt ngày chẳng nói một câu, cũng không lúc nào bước chân ra khỏi ngõ. Mọi việc trong căn nhà và gánh phở là ở lão. Đồ đạc chẳng có gì đáng giá, xếp đặt lộn xộn, chen chúc, tằn tịt và u buồn.

Y như dân phố phỏng đoán, vợ chồng lão Lý sống khác người, coi như không có hàng xóm. Họ hoàn toàn nhà lão mới có khách, nghe đâu từ Móng Cái về. Lão sống khôn khéo với gánh phở, biết khắp đường ngang lối tắt trong phố thị.

Sau này thành Tàu Ô sang, lão Lý mới lộ mặt. Dân phố thị gọi hán là thành Hán gian. Rồi cái bài vị ám khói đặt trên miếng sa tanh đỏ và chiếc bát hương trên bàn thờ cũng theo chân lão đi đâu sau ngày bọn Tàu phù thùng rút khỏi Thái Bình. Nghe đâu vợ chồng lão chết vì đấm đò Vực...

Nhưng thành thanh niên đội mũ cát, thành đội mũ vải chen vai ông đội mũ phớt khi trước ăn phở lão, hích dít ông đội khăn xếp trên cái ghế băng phở gánh cùng nhau xì xụp bởi nước phở ngon, bánh phở giòn, miếng sụn, miếng tái miếng nạm bò mới thơm làm sao. Họ quên chức phận mình là ai? Lúc đó chỉ nghĩ đến phở mà không biết ăn phải phở của thành Hán gian.

Ăn phở sáng hoặc bát đệm ăn chiều hoặc lót dạ tô phở lúc đêm khuya, có ai mong ăn cho no đâu? Ăn lấy sướng miệng trong cái thú cao sang của người mặt phố.

Sau này, những năm 1970, tôi cũng đã được húp bát nước dùng của phở Hồng đường Trần Hưng Đạo cũng như thế. Bát nước dùng nghệ sĩ Đặng Quang gọi bao giờ anh cũng cho thêm chút hạt tiêu rắc trên mặt bát. Anh bảo húp lúc nóng cho nó vã mồ hôi ra, người mới khỏe. Tôi nhìn bát nước dùng của hàng phở trong như nước mưa, trên mặt bát từng chiếc bóng nước xương nổi li ti, loáng thoáng mấy lát hành hoa, mấy ngọn mùi thả vào đó làm người ăn khó quên được.

Còn hôm nay, một sống mới, thời “đổi mới” đổ ra đường phố hàng trăm hàng phở nhưng đố hàng phở nào đánh đố được phở gánh (lão Xá Xíu) thời ấy, đánh đố được phở Phấn, phở Xứ phố Đề Nhị, Đề Tam. Nhiều bát phở hôm nay thịt ôi, nhày nhụa mỡ, ăn bát phở phải bỏ dở, người già dễ nôn ọe. Có người bảo: Tảng thịt bò ngày xưa của hàng phở máu còn tươi trong từng thớ thịt. Thịt giòn để lạnh hàng tháng, máu tươi đâu còn, nhạt thếch là phải...

Từ đầu năm 1937, phố cô đầu càng sầm uất. Phố đã có nhà hai tầng, nhà cụ Hàn Phụng, đến nhà Lục Sự, Kí Chi, ba nhà này nổi tiếng nhất. Hết ba nhà đó là hai dãy nhà cô đầu như mở ra đón khách suốt ngày đêm. Con đường 223 lúc bấy giờ cát mịn, mãi sau năm 1940 người Pháp mới tráng tí nhựa chạy xuống trại phong Văn Môn.

Ông Cả Phổng và cụ Luận Nghị, hai nhà đó đứng đầu phố phía tay phải. Tay trái kể từ nhà ông Cửu Côn đến nhà bà Sĩ. Ông chồng bà Sĩ làm ở Sở Ca Đát... Mỗi bên trên mười nhà. Trong sổ thu thuế của cụ Tống Văn Sơ ghi rõ, phố cô đầu có ba mươi sáu nhà chứa. Bình quân mỗi nhà từ sáu đến tám kếp hát, không kể đào tiêm, đào trà, đào khách... mỗi nhà nuôi hai mươi người, hàng ngày quần thể, áo lượt ra vào. Có hai nhà may, hai hiệu ông Bảo, hiệu An Tiêm chuyên cắt quần áo yếm váy cho cô đầu.

Các cô đầu ở tuổi dậy thì thường yêu các loài hoa. Nhìn cánh hoa hồng tươi

có thể vui có thể buồn. Khách làng chơi ghé vào nhà hát gặp cô đào mình thích thường tặng “bông hồng nhung” ý nói về tình yêu chung thủy, làm cho cô đào không ngủ được... từ đó mà mơ mộng, nhớ nhung, chờ đợi. Trước khi trao hoa, khách làng chơi thường dồng dài... “Hồng là loài hoa quý phái, quý nhất là “hồng nhung” là vua của các loại hồng, không lẫn với bất cứ hoa nào. Hồng vàng tượng trưng cho sự lo lắng, đẹp như nữ hoàng. Hồng gạch cần cù, chăm chỉ. Hồng phấn nên nã như người con gái mới lớn nhưng không vượt được hồng nhung ở sự chung thủy đợi chờ”. Hoa hồng do người Pháp đưa sang nước Việt. Lúc đầu mới có vài giống. Họ mang cả “nô lệ” sang để nhân giống ở Đà Lạt. Nói thế để thấy được cái đẹp của “hồng hoa” mà anh tặng cho đào hôm nay.

Hiệu thuốc bắc cụ Trường Lai chữa bệnh, bốc thuốc cho các ả. Ông Trường Lai con cụ Trường Hoàng, người bên Đô Lương Tứ Kỳ Hải Dương, quê cụ Lương Thế Vinh, dòng dõi lắm. Ngoài ra còn hiệu tạp hóa của ông Tống Hữu Tiên chuyên cung cấp gương lược, son phấn cho đào. Khi đèn đóm lập lòe hàng quán ở hai hè phố thì hai hiệu nước thạch gang, một hàng nước ngọt, quán bia của người Tàu Phúc Kiến cũng rợp vang đồ anh Tàu bán thuê cùng tới. Trong nhà hát cô đầu, ngoài phố có “xẩm chợ”, phố phường nhộn nhịp hẳn lên. Hôm cuối tuần có gánh xiếc Tạ Duy Hiến xuống. Rồi ngày “nguyên tiêu”, ngày lễ Vu lan có

múa sư tử từ đầu đến cuối phố. Cô đầu đổ về phố An Tập ngày một đông. Đầu năm đến hát mừng hoặc ra mắt Huyện Kính. Tiếng trống phách rôm rả từ trong phủ. Ông Huyện Kính treo giải, cô nào được giải cao thì được ở lại hầu trong phủ huyện cùng cụ Tống Văn Sơ. Hôm đó ông Huyện bảo kếp hát bài Nguyễn Công Trứ “Chơi xuân kéo hết xuân đi”.

Cậu Mai bê điều hầu cụ Sơ kéo điều thuốc. Thở hết khói cây tương tư, nghe xong trở hát làm hai người ngây ngất. Cụ Sơ ghé tai nói với Huyện Kính: Nhà buôn vải Nguyễn Cát Tường, nhà Lim Tan (Phúc Kiến), nhà Vạn Phát Tường làm nghề bánh, có thợ làm đèn kéo quân, mặt nạ bán cho trẻ. Rồi đến nhà Quảng Nghĩa Hòa (bán thuốc bắc), nhà Di Long Hưng (bán tạp hóa), hiệu Hồng Kí (hàng ăn), hiệu Kì Xung Cư (tửu lầu) rồi đến anh Tiệp (người Tàu), hiệu thuốc ông Chấn Sinh Đường. Phố Khách nằm cả phố Đề Nhất (đường Lê Lợi hôm nay). Họ giàu nứt đổ đổ vách. Phố An Tập tìm cách kéo họ tới mở cửa hàng cửa hiệu. Người Tàu đi tới đâu buôn bán sầm uất tới đó. Họ làm ăn kín võ, ngay cái món mì vẫn thần của quán Kì Xung Cư đố ai học được. Trò gì anh Tàu cũng “độc chiêu”. Vài ba cái nhà của họ dựng sát nhau, kê lối đi, nhìn qua đã hiện ra phố Khách. Người ta quen cái mái ngói lợp anh Tàu lô xô ngói vẩy cá rô, tầng nọ chồng tầng kia, cái thò cái thụt mềm mại. Mấy cái đao nhà đầu chạm trở bằng gỗ theo kiểu Trung Hoa, nhác trông đã thấy giang sơn của họ giải đầu nắng gió. Cỏ trồng cúc mọc trước cửa xanh lên lạ thường, cây mạnh xô cây yếu. Đó cũng là tính cách dân tộc họ, đầu như người nước Nam mình “chị ngã em nâng”. Họ làm nhà có quy hoạch hẳn hoi, theo nhịp điệu bay bổng như cánh nhạn vút lên hướng trục Nam - Bắc (truyền thống). Anh Tàu ở đâu đất đó sầm uất. Đi vào chốn ở của “khách” Tàu như đi vào miền đất cổ tích, như đi vào huyền thoại chuyện xưa.

Huyện Kính gật gù, uống xong chén trà mạn nói tiếp với họ Tống: “Bữa nọ tôi tới ăn ở “tửu lầu”, tự nhiên nhìn thấy cô gái Tàu từ trong nhà đi ra, tôi ngỡ mình gặp được người đẹp Tây Thi giặt lụa, như thấy người đẹp Diêu Thuyền ngắm trăng, trăng thẹn”. Cái thành tự nhận mình là “con trời” chẳng coi ai ra gì. Con gái, họ cũng đẹp hơn dân tộc khác. Dây hành lang nhà ở cạp mái bằng gỗ ngọc am thơm như thị chín, chạm trở theo hình quả “đào”. “Đào” tượng trưng cho lộc. Hình cánh dơi trên mái, họ bảo là phúc...

Họ Tống cười nói lại: “Ông Huyện Kính quá khen anh “khách” rồi. Tôi thấy họ chẳng hơn gì mình, có chỗ nó còn kém mình, nhất là nghệ ca xướng...”.

Ảnh minh họa

(còn nữa)

HỘP THƯ BẠN ĐỌC

Trong tuần, Báo Thái Bình đã nhận được gần 50 tin, bài của các cộng tác viên trong và ngoài tỉnh.

Lĩnh vực kinh tế, các cộng tác viên phản ánh: Tiền Hải ứng phó với bệnh lùn sọc đen hại lúa xuân ngay từ đầu vụ; Vụ Thu thu hoạch 91% diện tích cây màu vụ đông; 1.000ha cây màu vụ đông được doanh nghiệp bao tiêu; Hưng Hà tổng kết công tác ngân sách năm 2017, triển khai nhiệm vụ năm 2018. Bài "Đông Hải đón xuân cùng nước sạch", cộng tác viên Đỗ Hà chuyển tải đến bạn đọc niềm vui của người dân Đông Hải (Tiền Hải) qua những câu chữ giàu cảm xúc: "Nguồn nước sạch đã làm cho mùa đông bớt lạnh, làm cho lòng người ấm áp hơn, làm cho những vùng đất của biển sông gió mặn môi thêm tươi mới, rộn ràng". Cộng tác viên Đài TTHH Tiền Hải đưa tin "Nam Thịnh - giá trị nuôi ngao năm 2017 đạt trên 220 tỷ đồng".

Viết về lĩnh vực xây dựng Đảng chủ yếu là những tấm gương đảng viên gương mẫu, đi đầu trong các hoạt động xây dựng quê hương, tiêu biểu như bài "Ông Bùi Thanh Tùng gương mẫu vận động người dân sử dụng nước sạch" của cộng tác viên Vũ Đông: "Thôn An Cơ Đông, xã Thanh Tân (Kiến Xương) có 100% hộ dân sử dụng nước sạch sinh hoạt. Có được kết quả này, ngoài việc nhận thức cao của người dân trong thôn về vai trò, ý nghĩa của nước sạch đối với đời sống còn có đóng góp không nhỏ của ông Bùi Thanh Tùng, Bí thư Chi bộ thôn trong việc tuyên truyền, vận động người dân sử dụng nước sạch". Bài "Là đảng viên, còn sức khỏe phải sinh hoạt chi bộ", cộng tác viên Công Liêm biểu dương cụ Phùng Tất Ứng ở tổ 7, phường Đề Thám, thành phố Thái Bình. Ở tuổi 92 nhưng mỗi tháng một lần cụ Ứng vẫn dự họp chi bộ. Trước xuân Mậu Tuất, cụ được trao tặng Huy hiệu 70 năm tuổi đảng. Hướng tới kỷ niệm 110 năm ngày sinh lãnh tụ Nguyễn Đức Cảnh (2/2/1908 - 2/2/2018), các tác giả: Phạm Tâm, Phạm Minh Đức, Hồng Chương gửi công tác các bài: Gương đồng chí Nguyễn Đức Cảnh sáng mãi; Nguyễn Đức Cảnh với

"Tạ từ ngôn"; Đồng chí Nguyễn Đức Cảnh - tấm gương sáng về tinh thần yêu nước, vì sự nghiệp độc lập, tự do của Tổ quốc.

Lĩnh vực quốc phòng, an ninh, đáng chú ý có bài viết của cộng tác viên Văn Cường "Phát huy sức mạnh toàn dân trong bảo vệ chủ quyền lãnh thổ, an ninh biên giới quốc gia", biểu dương "Người trạm trưởng biên phòng tận tụy trong công việc" viết về Đại úy Đỗ Đình Học, Trạm trưởng Trạm Kiểm soát biên phòng Cửa Lân. Cộng tác viên Công Liêm ghi nhận những thành tích của cụ Nguyễn Thị Sác, 92 tuổi, "Trung đội phó Trung đội nữ du kích xã Tân Thuật tuổi cao gương sáng". Lĩnh vực an ninh, cộng tác viên Lê Trung viết về kinh nghiệm chỉ đạo và kết quả phong trào toàn dân bảo vệ an ninh Tổ quốc của huyện Vũ Thư.

Lĩnh vực văn hóa - xã hội tuần này có bài viết xúc động "Nén tâm nhang vẫn ngày ngày cháy đỏ". Khi mùa xuân về cũng là lúc nhà nhà đoàn viên sum họp, lòng người phấn chấn hân hoan. Thành quả an vui, cộng tác viên Công Liêm bày tỏ tấm lòng tri ân, "Uống nước nhớ nguồn: "... mùa xuân Mậu Tuất đã cận kề trước cửa mỗi gia đình, mỗi người, mỗi cơ quan, đơn vị. Một mùa xuân mà hàn thử biểu dự báo sẽ lạnh hơn mọi năm và khi mùa xuân về mọi người hãy dành thời gian đến Đền thờ Liệt sĩ tỉnh để tỏ lòng thành kính tri ân những người đã vì Tổ quốc, vì nhân dân mà hiến dâng cả tuổi xuân. Một nén tâm nhang, nhiều nén tâm nhang nối nhau thấp ở Đền thờ Liệt sĩ tỉnh để hương hồn các liệt sĩ được sưởi ấm bằng trái tim người còn sống tri ân người đã hóa thân vì mùa xuân đất nước".

Tin, bài gửi cộng tác, các đồng chí và các bạn nên kèm từ 1 - 3 ảnh minh họa theo nội dung để thuận tiện cho chúng tôi trong quá trình biên tập, sử dụng. Rất mong nhận được tin, bài, ảnh cộng tác của các đồng chí và các bạn qua địa chỉ email: toasoan@baothaibinh.com.vn hoặc gửi trực tiếp đến địa chỉ: Báo Thái Bình, số 13, phố Lý Thường Kiệt, thành phố Thái Bình.

Trân trọng!

ĐƯỢC NẤU THEO
LUẬT BIA TINH DÒNG
CỦA ĐỨC NĂM 1516

PHÒNG KHÁM ĐA KHOA SAOMAI

Niềm tin cho sức khỏe

Địa chỉ: Tòa nhà Sao Mai - Km4 - Đường Hùng Vương
Phường Phú Khánh - TP Thái Bình (đường Thái Bình đi Nam Định)

Một hàm răng đẹp chính là "vũ khí" tạo nên nụ cười hoàn mỹ, nó không chỉ khiến bạn cảm thấy hạnh phúc, yêu đời mà còn làm cho nụ cười của bạn tỏa sáng và giúp bạn tự tin với người đối diện. Tại phòng khám đa khoa Sao Mai, quý khách hàng được các nha sĩ tay nghề cao trực tiếp khám và điều trị, hệ thống trang thiết bị hiện đại được nhập khẩu từ Nhật Bản, Mỹ, Hàn Quốc, các dịch vụ nha khoa thẩm mỹ được thực hiện bằng phương pháp mới nhất với nhiều sự lựa chọn cho quý khách hàng.

Chào đón xuân Mậu Tuất 2018, phòng khám đa khoa Sao Mai tặng 20% phí làm răng thẩm mỹ bao gồm: Răng sứ thẩm mỹ và tẩy trắng răng cho tất cả quý khách hàng từ 15/01/2018 - 28/02/2018.

Hotline tư vấn miễn phí 1900 55 88 30 hoặc 02273.643.666

